

Verzoekster klaagt over een procedurefout bij de totstandkoming van de richtlijn. De door de Raad vastgestelde tekst van de richtlijn stemt op meerdere punten niet overeen met de door Europees Parlement vastgestelde versie. Dit vormt een schending van artikel 251 EG. Voorts biedt artikel 95 EG geen toereikende rechtsgrondslag. Artikel 5, lid 1, bevat ongeacht zijn schijnbare beperking tot grensoverschrijdende sponsoractiviteiten een algemeen verbod van sponsoring voor tabaksproducten. Volgens het arrest van het Hof in zaak C-376/98 ⁽¹⁾ rechtvaardigt artikel 95 EG echter geen algemeen verbod van sponsoring.

Ook stelt verzoekster dat met de keuze van artikel 95 EG als rechtsgrondslag het harmonisatieverbod op het gebied van de volksgezondheid in artikel 152, lid 4, EG werd omzeild. Verder klaagt verzoekster dat de onbepaalde formulering van het sponsoringverbod inbreuk maakt op het vereiste van voldoende bepaaldheid, dat deel uitmaakt van het ook in het gemeenschapsrecht fundamentele rechtszekerheidsbeginsel.

Tenslotte stelt verzoekster dat artikel 5, lid 1, van de richtlijn in verhouding tot zowel het door de gemeenschapswetgever aangegeven interne-marktdoel alsook de daadwerkelijk nagestreefde bescherming van de volksgezondheid onevenredig is en daarmee inbreuk maakt op een fundamenteel beginsel van de Europese Unie. Daarbij komt nog dat het verbod ingrijpt in de grondrechtelijk beschermde eigendomspositie van verzoekster.

⁽¹⁾ Arrest van 5 oktober 2000, Duitsland/Parlement en Raad, C-376/98, Jurispr. blz. I-8419.

Beroep, op 11 september 2003 ingesteld door Annelies Keyman tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-313/03)

(2003/C 275/82)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 11 september 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Annelies Keyman, wonende te Overijse (België), vertegenwoordigd door C. Mourato, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de besluiten van 11 december 2002 en 11 juni 2003 waarbij verzoekstersbeoordelingsrapport voor de periode 1999-2001 is goedgekeurd, nietig te verklaren;
- verweerster overeenkomstig artikel 87, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht te verwijzen in de kosten van het geding, en overeenkomstig artikel 91, sub b, van het Reglement, in de in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de kosten voor domiciliekeuze, de reis- en verblijfkosten, en de honoraria en kosten van de advocaten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep stelt verzoekster schending van artikel 43 van het Statuut en een kennelijke beoordelingsfout. Bovendien verwijt zij de Commissie misbruik van bevoegdheid.

Beroep, op 15 september 2003 ingesteld door vennootschap Musée Grévin tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-314/03)

(2003/C 275/83)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 september 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door vennootschap Musée Grévin, gevestigd te Parijs, vertegenwoordigd door B. Geneste en O. Davidson, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de Commissie van 8 juli 2003 waarin wordt gevorderd dat de vennootschap Musée Grévin de gesteld onverschuldigd betaalde bedragen terugbetaalt, nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft in 1996 van de Commissie subsidie verkregen in het kader van een project tot verwezenlijking van een joint venture met een Poolse onderneming. De subsidieaanvraag was gebaseerd op de toepassing van het regionaal ontwikkelingsplan „Joint Venture PHARE TACIS Program”. Na een onderzoek in 2002 in verzoeksters kantoren en een briefwisseling tussen verzoekster en de Commissie, heeft de Commissie de bank die als financiële tussenpersoon voor het ontwikkelingsplan handelde, er bij brief van 8 juli 2003 van in kennis gesteld dat zij alle aan verzoekster uitbetaalde middelen terugvordert. Deze kennisgeving vormt de door verzoekster bestreden beslissing.

Tot staving van haar beroep voert verzoekster om te beginnen schending van de bepalingen van verordening nr. 1⁽¹⁾ aan omdat de bestreden beslissing in het Engels en niet in het Frans is opgesteld, hoewel zij is gericht tot verzoekster die een Franse onderneming is. Zij voert tevens aan dat de verjaringstermijn van vier jaar, zoals bepaald in artikel 3 van verordening nr. 2988/95⁽²⁾ van de Raad, niet in acht is genomen. Zij betoogt voorts dat de bestreden beslissing, die niet door het bevoegde lid van de Commissie maar door een hoofd van een eenheid en door een administrateur is ondertekend, het collegialiteitsbeginsel schendt en van een onbevoegde autoriteit afkomstig is.

Verzoekster stelt voorts dat de bestreden beslissing is aangetast door materiële onjuistheden van de feiten, geen rechtsgrondslag heeft, en voert voorts schending aan van de motiveringsverplichting, van de beginselen van evenredigheid en hoor en wederhoor, en van de rechten van de verdediging.

⁽¹⁾ Verordening nr. 1 van de Raad tot regeling van het taalgebruik in de Europese Economische Gemeenschap, PB 1958, nr. 17, blz. 385.

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312 van 23 december 1995, blz. 1-4).

Beroep, op 15 september 2003 ingesteld door Citicorp tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak T-320/03)

(2003/C 275/84)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 september 2003 beroep ingesteld tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) door Citicorp, te New York (USA), vertegenwoordigd door V. von Bomhard, A. Pohlmann en A. Renck, lawyers.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de beslissing van de derde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 25 juni 2003 (zaak R 85/2002-3) te vernietigen;
- het Bureau te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeen- woordmerk „LIVE RICHLIY” — schapsmerk: aanvraagnr. 2.112.647

Waren of diensten: „Financiële diensten, monetaire diensten, makelaardij in onroerende goederen; met name; dienstverlening van banken; creditcards; commerciële en consumentenleningen en -financiering; onroerende goederen en makelaardij in onroerende goederen; beheer, planning en consultancy inzake trusts, onroerende goederen en fiduciaire zaken; investeringen en investeringsadvisering en -consultancy; waardepapierenmakelaardij en -handel ter vergemakkelijking van beveiligde financiële transacties; verzekeringsdiensten; met name afsluiting en verkoop van onroerend goed-, ongevallen- en levensverzekeringen en annuïteitencontracten. Verzekeringen; financiële zaken; monetaire zaken; makelaardij in onroerende goederen” (klasse 36)

Voor de kamer van beroep bestreden beslissing: weigering tot inschrijving door de onderzoeker

Middelen: schending van de artikelen 7, lid 1, sub b, en 73, eerste en tweede zin, van verordening (EG) nr. 40/94.

Beroep, op 8 september 2003 ingesteld door Juckem GmbH en anderen tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Zaak T-321/03)

(2003/C 275/85)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 september 2003 beroep tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie ingesteld door Juckem GmbH en 244 andere vennootschappen, vertegenwoordigd door D. Waelbroeck en N. Rampal, advocaten.